

Resolució per La Cultura de la Pau

Ens trobem en una societat diversa i canviant, plena de realitats socials, religioses i culturals diferents que conviuen o cohabituen a la nostra ciutat i país. El progrés científic i tecnològic assolit s'ha traduït, fruit de polítiques públiques decidides i de la lluita de la ciutadania, en un cert benestar per a la població. No hem aconseguit, però, que aquest progrés arribi a tota la humanitat i la crisi no ha fet més que accentuar la desigualtat entre una minoria que controla la major part de la riquesa mundial i una majoria desposseïda de recursos i possibilitats de millora. Un de cada cinc habitants del planeta viu en situació de pobresa, la mateixa proporció que a casa nostra. Els DDHH són sistemàticament menystinguts; els marcs legals no sempre els contemplen i, quan ho fan, sovint aquests no acaben sent respectats. La manca d'igualtat d'oportunitats és una constant arreu.

Aquesta situació genera una violència estructural, cultural i directa que impossibilita a les persones arribar a gaudir de la llibertat en el seu sentit més ampli i noble; com assenyala l'ONU aquesta¹ "suposa que els homes i dones de totes les parts del món tenen dret a ser governats pel seu propi consentiment, a l'empara de la llei, en una societat en què totes les persones, sense por de la discriminació ni a les represàlies, gaudeixin de llibertat d'opinió, de culte i d'associació. També s'han de veure lliures de la misèria, de manera que s'aixequin per a elles les sentències de mort que imposen la pobresa extrema i les malalties infeccioses, i lliures de la por, de manera que la violència i la guerra no destrueixin la seva existència i els seus mitjans de vida".

Els discursos i arguments violents legitimen la violència contra la gent nouvinguda, contra el feble, l'estrany i les persones diferents. En aquest context l'educació és també colonitzada pels discursos violents. L'educació uniformitzadora, jerarquitzadora i excloent existeix també al nostre país. La cultura de la intolerància és present a l'educació dels infants i els joves, mentre la cultura de l'acceptació de la guerra i la violència naturalitza el pitjor de les nostres societats als espais educatius.

El conflicte, però, es produeix quan es contraposen interessos i necessitats diferents, divergents i fins i tot contràries. És inherent al fet social i propi de societats que es reconeixen diverses i respecten les diferències. Per això entenem que la clau ha de ser la gestió positiva de la diversitat i en aquest àmbit

---

¹ "Un concepte més ampli de la llibertat: desenvolupament, seguretat i drets humans per a tots", Document de l'Assemblea General de l'ONU, 21-3-2005, A/59/2005, p. 6

l'educació hi té un paper destacat. Es tracta d'educar en les eines que permetin una gestió transformadora del conflicte, que suposi oportunitats de creixement personal i col·lectiu i que no necessiti ni accepti recórrer a cap forma de violència per tal d'intentar solucionar-lo.

La humanitat ha de fer front a aquest repte apel·lant al sentit de responsabilitat compartida, entesa com la capacitat de tots els éssers humans per interpel·lar-nos sobre allò que fem o deixem de fer per aconseguir un benestar generalitzat. Podem plantejar-nos la Cultura de Pau com a objectiu pel que fa a la nostra manera d'entendre i habitar el món, en el que sigui possible superar la guerra, protegir a les poblacions en perill, desenvolupar-nos de forma harmoniosa, tenir plena capacitat de gaudi dels drets humans, i viure sota el desarmament i amb sostenibilitat ambiental. La Cultura de la Pau és doncs, “un conjunt de valors, actituds i comportaments que reflecteixen el respecte a la vida, a l'ésser humà i a la seva dignitat, i que posen en primer pla als drets humans, el rebuig a la violència en totes les seves formes i l'adhesió als principis de llibertat, justícia, solidaritat i tolerància, així com la comprensió entre els pobles, els col·lectius i les persones.”² La Cultura de Pau és una aproximació en positiu de valors, actituds, comportaments i institucions contraposats a la cultura de la guerra i de la violència. Sota aquests principis l'entendem al món d'avui, i és en aquesta direcció que podem plantejar-nos un pla d'acció que permeti el ple gaudi de les llibertats que els éssers humans han de tenir per viure en dignitat i amb plenitud.

Per tot això creiem necessari:

- Que l'associacionisme educatiu en concret, i juvenil en general, es comprometi amb l'Educació per a la Pau i la Noviolència com a mitjà per aconseguir una veritable Cultura de la Pau.
- Treballar en xarxa entitats, institucions i administracions per a desenvolupar una Cultura de la Pau transversal a tota la societat.
- Eliminar tot tipus de privilegi que perpetui la creació de desigualtats i violències com el racisme, la xenofòbia, la lgtbfòbia o l'odi a qualsevol persona o col·lectiu.
- Prendre compromisos per desarmar i desmilitaritzar totes les institucions de la ciutat, no col·laborant amb actors que perpetuïn la cultura de la violència.

Grup de Treball d'Entitats Educatives

2 de març de 2016

---

² Cultura de la Pau en temps de crisi. Vicenç Fisas (Director de l'Escola de Cultura de Pau). Abril de 2010.